

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Program nauczania języka angielskiego w ramach zajęć

w Projekcie Nowe możliwości – Nową szansą.

1. Wstęp:

Pierwsze zetknięcie się ze szkołą powinno być niezapomniane i bardzo inspirujące, podobnie nauka języka angielskiego to dodatkowy element nowych szkolnych wrażeń. Aby w pełni umożliwić uczniom włączenie się w życie współczesnego społeczeństwa, szkoła powinna położyć nacisk na praktyczne umiejętności (w szczególności umiejętność samodzielnego myślenia), a nie przekazywanie encyklopedycznej wiedzy. Aby umożliwić uczniom rozwijanie umiejętności podstawowych, stosowane zadania językowe wymagają kształcenia umiejętności myślenia, czyli obserwacji, porównywania, klasyfikowania informacji, analizowania, interpretowania i wyciągania wniosków oraz oceniania, w tym również świadomego oceniania własnych postępów w nauce.

Dodatkowo, aby spełnić wyżej opisane wymagania należy stosować aktywne formy pracy na lekcji, np. pracę nad projektami, prezentacje plakatów przygotowanych przez uczniów, pracę w parach i grupach oraz wycieczki w terenie, gdzie dzieci mogą doświadczyć nowych rzeczy, a nie tylko o nich dowiedzieć się od nauczyciela. Jednym z wymogów podstawy programowej jest indywidualizacja nauczania. Dzięki obserwacji potrzeb każdego dziecka, nauczyciel stopniuje wymagania, np. dzieci młodsze lub mniej gotowe na szkolne wyzwania mogą wykonywać łatwiejsze ćwiczenia. Większość zadań językowych w pracy z młodszymi dziećmi realizowana jest poprzez gry i zabawy. Stosowanie takich metod wynika z naturalnej potrzeby zabawy. W ten sposób klasa się integruje, a każde dziecko we właściwym dla siebie tempie rozwija umiejętność pracy w zespole.

Zgodnie z zaleceniami wyżej wymienionego dokumentu celem wychowania jest: wspomaganie dzieci w rozwijaniu uzdolnień oraz kształtowanie czynności intelektualnych potrzebnych im w codziennych sytuacjach i w dalszej edukacji. Zapewnienie dzieciom lepszych szans edukacyjnych poprzez wspieranie ich ciekawości, aktywności i samodzielności, a także kształtowanie tych wiadomości i umiejętności, które są ważne w edukacji szkolnej. Te zagadnienia stały się punktem wyjściowym do napisania poniższego programu. Nadrzędnym celem programu jest aby pierwsze zetknięcie się dzieci z językiem angielskim było inspirujące i zachęcające do dalszej nauki. Nauczyciel prezentując treści nauczania przeniknie do świata swoich wychowanków, stanie się jednym z nich. W oparciu o zabawy poznawcze i integracyjne nauczyciel lepiej pozna swoich uczniów. Metody i techniki pracy, a przede wszystkim język zostaną dopasowane do poziomu emocjonalnego uczniów. Nauka języka zostanie zorganizowana pod kątem rozwoju inteligencji wielorakich. Treści językowe będą zintegrowane z treściami różnych obszarów

edukacyjnych. Dzieci uczestnicząc w przygodzie z językiem angielskim będą zmotywowane i przygotowane do dalszej edukacji językowej.

Dzięki zajęciom w ramach projektu, w sposób nieograniczony koniecznością realizacji podstawy programowej, zostaną wykorzystane metody zabaw tematycznych z zastosowaniem literatury, filmu i piosenek, dramy i inscenizacji. Użyta metoda multisensoryczna umożliwi przyswajanie języka uczennicom i uczniom o różnych typach inteligencji, temperamentu i z ewentualnymi dysfunkcjami któregoś z kanałów percepcji. Zastosowany zostanie model uczenia międzykulturowego wdrażany w formie korespondencji z rówieśnikami z innych krajów, realizacji projektów, wystaw i prezentacji multimedialnych. W trakcie realizacji projektu odbędą się również wycieczki, które umożliwią uczennicom i uczniom dostęp do świata kultury, którego dotąd nie spotkali, a także rozbudzi w nich chęć poznania tych sfer życia, do których nie mieli dostępu. Wycieczki te są elementem modelu uczenia międzykulturowego. Poprzez wspólne zajęcia językowe tj. gry, zabawy, teatrzyki, projekcje bajek na DVD, czytanie książek w języku angielskim uczniowie wyjdą ze swoich klas, poznają szkołę oraz pozbędą się poczucia niepewności i strachu.

Autor programu uznał, że projekt daje uczniom możliwość nie tylko rozwijania kompetencji językowych, ale również kształcenia umiejętności uniwersalnych takich jak: rozwijanie zainteresowań, nabywanie umiejętności samodzielnego uczenia się, twórczego myślenia oraz pracy w grupie. Stwarza również szanse na większe zaangażowanie wszystkich uczniów (nawet mniej uzdolnionych językowo) i pozwala odejść od szablonu typowo lekcyjnej formy. Współczesne badania psychologiczne potwierdzają dużą sensowność nauczania języków obcych w jak najwcześniejszym wieku, kiedy to umysł dziecka jest najbardziej chłonny, zaś wciąż plastyczny narząd mowy zdolny jest do poprawnego odtwarzania słów w obcym języku. Rozpoczynanie nauki języka obcego w młodym wieku pobudza ogólną inteligencję dziecka, sprawia, że dziecko szybciej oswaja się z tym językiem i czyni późniejszą obowiązkową już i systematyczną naukę efektywniejszą.

Szczególną uwagę należy zwrócić na respektowanie dwóch podstawowych praw przyznanych dzieciom w toku prac Rady Europy w kwestii nauki języka angielskiego: **prawie do ciszy** (dziecko osłuchuje się z nowymi słowami i strukturami i samo podejmuje decyzję o aktywnym uczestnictwie w mowie) oraz **prawie do błędu** (dziecko próbuje kontaktować się z otoczeniem metodą prób i błędów i nie może być za to karcone).

Niniejszy program realizowany będzie bez zastosowania podręcznika. Plusem niewprowadzania podręcznika jest możliwość szybkiego reagowania nauczyciela na efekty nauczania – przygotowywania łatwiejszych ćwiczeń, bądź zadań o podwyższonym poziomie trudności.

2. Cele zajęć:

Nadrzędnym celem nauczania języka angielskiego dzieci jest uwrażliwienie na język angielski i doświadczenie przez nie tego języka. Jak wspomniano celem niniejszego programu jest wzbogacenie oferty pracy szkoły, wyjście naprzeciw oczekiwaniom rodziców oraz podniesienie poziomu nauczania języka angielskiego w naszej szkole. Uwzględniając aktualne i przyszłe potrzeby językowe i wychowawcze dziecka program wyróżnia takie cele jak:

- Wyrównywanie braków w wiadomościach i umiejętnościach.
- Rozwijanie sprawności komunikacyjnych w sytuacjach codziennych.
- Poszerzenie słownictwa z różnych dziedzin życia.
- Pogłębianie wiedzy o otaczającym świecie poprzez zainteresowanie kulturą i obyczajami krajów anglojęzycznych.
- Zainteresowanie uczniów literaturą dziecięcą krajów anglojęzycznych, przybliżenie autorów i najpopularniejszych bohaterów książek.
- Podniesienie motywacji do nauki języka angielskiego poprzez zaangażowanie emocjonalne i intelektualne dzieci, wzmocnienie samooceny ich możliwości językowych, połączenie nauki z sensownym działaniem.
- Wzbogacenie biernego i czynnego zasobu słownictwa.
- Podniesienie kompetencji językowych uczniów w zakresie sprawności mówienia, czytania i pisania, a w szczególności słuchania ze zrozumieniem. Wykształcenie lub doskonalenie strategii percepcji języka.
- Budzenie zaciekawienia językiem angielskim poprzez osłuchanie dzieci z tym językiem
- Kształcenie podstawowych kompetencji komunikacyjnych (uczenie się struktur, konstrukcji zdaniowych).
- Tworzenie sytuacji doskonalących pamięć (uczenie się słownictwa).
- Motywowanie do nauki języka angielskiego poprzez wzbudzanie poczucia sukcesu i akceptacji oraz bezpieczeństwa (pozytywne ocenianie, dostosowanie sposobu nauczania do aktywności dziecka).
- Wspieranie twórczych działań dzieci w zakresie uczenia się języka (małe projekty).
- Wdrażanie do pracy w grupie w trakcie gier i zabaw, prac projektowych.
- Rozwijanie postawy akceptacji, tolerancji wobec innych kultur i innych uczestników projektu.
- Rozwijanie sylwetki społecznej dziecka, uczucia przyjaźni (w trakcie oceniania bohaterów bajek, gier i zabaw, pracy w grupach).
- Zaznajomienie z możliwością użycia komputera i Internetu w celu uczenia się języka.

3. Formy i metody pracy:

Dzieci najszybciej uczą się języka obcego poprzez zabawy, gry oraz różnego rodzaju czynności, w których wykorzystuje się zarówno słowo, muzykę, jak i ruch. Takie techniki nauczania, jak odgrywanie ról, opowiadanie historyjek, śpiewanie piosenek, recytowanie wierszyków i rymowanek, oglądanie filmów, rozwiązywanie zagadek, kontakt z rówieśnikami w

języku angielskim są bardzo popularne wśród dzieci. W zabawie dziecko wyraża swe uczucia, pragnienia, daje upust swojej wyobraźni i fantazji, rozwija zdolności twórcze.

Zastosowanie rekwizytów w pracy z dziećmi pomaga w koncentracji uwagi, pobudza zainteresowanie ćwiczeniami, aktywizuje ruchowo, a więc wyzwala energię, a to z kolei stwarza warunki ku powstawaniu pełniejszych emocji i ich ekspresji stanowiących warunek zaistnienia stymulacji. Posługując się rekwizytem dzieci poznają właściwości rzeczy, manipulując nim ćwiczą umiejętności manualne i ruchowe, bawiąc się w parze lub z całą grupą nawiązują kontakty społeczne.

Kształceniu postawy zrozumienia i otwartości na inne kultury służy wykorzystanie literatury, materiałów muzycznych, filmowych z bogactwa dziedzictwa wielu kultur. Podczas prowadzenia zajęć należy pamiętać, iż pewne działania edukacyjne mogą kształtować stereotypy, np. wobec płci lub innych kultur. Dlatego ćwiczenia nie powinny wprowadzać podziału w grupie na zadania typowo dziewczęce (np. naśladowanie zmywania naczyń) i chłopięce (naśladowanie jazdy samochodem).

Program zajęć zakłada, że w grupie znajdują się dzieci o różnych typach inteligencji oraz stylach i strategiach uczenia się, w skutek czego nauczyciel stosuje urozmaicone metody i techniki, odpowiednie dla potrzeb różnych dzieci. Na zajęciach łączone będą różne style nauczania. Wykorzystywane będą na zajęciach filmy video i DVD, obrazki (wzrokowcy), piosenki i muzyka, dialogi (słuchowcy), gry i zabawy ruchowe, techniki teatralne (kinestetycy). Nauka jest najbardziej efektywna kiedy sprawia radość, stąd częścią lekcji są zawsze gry i zabawy. Dzieci uczą się przede wszystkim przez: mówienie, słuchanie, powtarzanie.

Najbardziej pożądanymi wydają się być Metoda TPR, elementy Metody Komunikacyjnej, Metoda Bezpośrednia oraz Metoda Audiolingwalna. One też zostaną użyte w działaniach opartych o niniejszy program.

Dobór metody uzależniony będzie od zadań pracy dydaktycznej przyjętych na daną jednostkę dydaktyczną oraz od organizacji środków, którymi posłuży się nauczyciel.

a) Metoda Bezpośrednia

Metoda ta zaleca używanie języka obcego kosztem zredukowania lub nawet całkowitej eliminacji języka ojczystego. Dzieci nie tylko są „otoczone” językiem angielskim, ale mają okazję postrzegać i poznawać świat właśnie w tym języku. Ma to znaczenie dla dalszego procesu nauczania, ponieważ ogranicza chęć tłumaczenia wszystkiego z języka angielskiego na polski i odwrotnie, co może prowadzić do problemów ze swobodnym komunikowaniem się.

b) Metoda Total Physical Response (TPR)

Praca tą metodą odbywa się na drodze – zrozum, wykonaj, powiedz. Dzieci uczą się poprzez słuchanie poleceń w języku angielskim. Obserwacja ich realizacji, a następnie samodzielne naśladowanie pozwala odgadnąć sens wypowiedzi. Kolejnym etapem jest gotowość wymówienia.

c) Metoda Komunikacyjna

Metoda ta wykorzystuje sytuacje zaistniałe na zajęciach do komunikowania się w języku angielskim. Celowość i autentyczność jest najważniejszą jej wartością.

d) Metoda Audiolingwalna

Stymuluje rozwój mowy i poprawnej wymowy w języku obcym. Skupia się na wykorzystaniu drylu językowego, który choć krytykowany przez część dydaktyków, wydaje się być odpowiednim dla dziecka sposobem ćwiczenia struktur gramatycznych, wyrażeń i fraz typowych dla danego języka.

e) Nauka poprzez piosenkę i rymowankę

Techniki te wyrabiają pamięć mechaniczną i pozwalają na wprowadzenie struktury gramatycznej i słownictwa przewidzianego na daną jednostkę lekcyjną. Wystąpią na każdym zajęciach, ponieważ są przez dzieci bardzo lubiane, a jednocześnie stanowią najlepszy sposób zapamiętywania całych zwrotów, które później posłużą w procesie komunikacji oraz będą bazą do ćwiczeń dramatycznych. Towarzyszy im zazwyczaj ruch, który ułatwia zrozumienie i zapamiętanie.

f) Nauka poprzez działanie

Na każdym zajęciach dzieci wykonują czynności organizacyjne, prace zaplanowane jako utrwalające i systematyzujące poznany materiał, pracują w grupach. Każda aktywność, taka jak wycinanie, malowanie, klejenie, lepienie czy kolorowanie pod dyktando lub według inwencji dziecka, odgrywanie ról, zabawy kukiełkami i prace projektowe, stwarza idealną sytuację do wprowadzenia i stosowania *Social language* i *Classroom Language*. Pojawia się bowiem autentyczna potrzeba i uzasadnienie użycia języka.

Oprócz walorów dydaktycznych opisywana technika ma również aspekt wychowawczy. Wdraża zasady współdziałania, pomagania sobie wzajemnie, wykazywania troski o innych, przez co pomaga w realizacji celów kształcenia ogólnego, jakim jest kształcenie poprawnych kontaktów z rówieśnikami.

g) Techniki teatralne

Dialogi, odgrywanie ról, krótkie scenki i inscenizacje są warte wykorzystania w jak najszerszym zakresie. Wprowadzają one elementy akcji, zwalniają dzieci z odpowiedzialności za błędy językowe, stwarzają pole dla improwizacji.

Elementy dramatyczne posłużą ćwiczeniu komunikacji i umożliwią odegranie mini scenki, która będzie zwieńczeniem pracy z danym rozdziałem tematyczno–leksykalnym.

h) Projekty

Prace projektowe dają możliwość swobodnego wyboru, a jednocześnie stwarzają okazję do współdziałania.

i) Techniki multimedialne

Video/ DVD

Wizualizacja sytuacji komunikacyjnych znacznie wzmacnia przyswajanie języka w danym kontekście. Zastosowanie fragmentów filmu umożliwi skorzystanie z tej techniki w warunkach lekcyjnych. Posłuży ona prezentacji nowego materiału.

Ważne jest, żeby pokaz video nie trwał zbyt długo. Wystarczy kilka minut filmu, aby wytworzyć atmosferę zaciekawienia, pozwolić na rozpoznanie sytuacji komunikacyjnej, stworzyć bazę leksykalną dla dalszych etapów lekcji.

Internet i programy komputerowe

Wykorzystanie Internetu i programów edukacyjnych do nauki języka angielskiego jest znaczącym urozmaiceniem procesu nauczania. Lekcje te mają za zadanie rozbudzić motywację dzieci, a przekazanie rodzicom informacji o stronach internetowych i programach, do których warto sięgnąć, umożliwi kontynuację procesu nauczania w domu dziecka.

Przykładowe techniki nauczania czterech sprawności językowych:

• *Sluchanie*

- słuchanie w celu wyłonienia szczegółu,
- odpowiedzi na pytania do słyszanego tekstu,
- technika prawda / fałsz,
- technika wielokrotnego wyboru,
- zaznaczanie elementów z listy,
- uzupełnianie tabeli na podstawie usłyszonej informacji,
- uzupełnianie luk w tekście czytany na podstawie tekstu słyszanego,
- dyktando rysunkowe,
- dopasowanie obrazka do usłyszanego wyrazu,

• *Czytanie*

- układanie fragmentów tekstu we właściwej kolejności,
- czytanie w celu wyłonienia szczegółów,
- rozmowa na temat poruszony w tekście,
- odpowiedzi na pytania do czytanego tekstu,
- uzupełnianie luk w tekście czytany na podstawie tekstu słyszanego

• *Mówienie*

- powtarzanie za nauczycielem lub kasetą dźwięków, słów i zdań,
- krótkie odpowiedzi na pytania do tekstu lub obrazka,
- opisywanie osoby, miejsca, ilustracji,
- recytowanie rymowanek,
- śpiewanie piosenek,
- odgrywanie ról,
- technika luki informacyjnej,
- przeprowadzanie ankiety,

• *Pisanie*

- przepisywanie wyrazów i krótkich zdań,
- uzupełnianie wyrazów brakującymi literami lub zdań brakującymi wyrazami,
- pisanie krótkiego tekstu na podstawie wzoru.

Wybór formy pracy z uczniami zależy od potrzeb danej lekcji i konkretnej grupy uczniów. Praca z całą klasą będzie preferowana np. podczas wspólnego czytania i omawiania bajek, śpiewania piosenek, recytowania rymowanek. Praca indywidualna umożliwia uczniom wykonywanie zadań we własnym tempie i uczy samodzielności. Formy pracy umożliwiające współdziałanie uczniów to praca w parach i w kilkuosobowych grupach.

Poprzez zastosowanie powyższych metod, technik i form pracy na lekcjach uczniowie będą przygotowani do dalszego etapu edukacyjnego. W celu realizacji programu niezbędne będą następujące pomoce:

- dzieła dziecięcej literatury anglojęzycznej,
- anglojęzyczne filmy,
- pomoce wizualne – plansze, zdjęcia, obrazki,
- rekwizyty, nożyczki, kredki, papier kolorowy, karton, bloki rysunkowe,
- kasety z piosenkami,
- odpowiednio wyposażona sala lekcyjna (tablica, magnetofon, dywan w wydzielonej części pomieszczenia).

Pomoce ułatwiające pracę z programem:

- komputery z dostępem do Internetu,
- tablica umożliwiająca eksponowanie prac dzieci

Dysponując pracownią internetową bajki w tradycyjnej formie można zastąpić wersją z Internetu, często bardzo atrakcyjną w formie, niejednokrotnie z możliwością jednoczesnego czytania i słuchania.

Adresy przykładowych stron z literaturą dziecięcą:

<http://www.ucalgary.ca/~dkbrown/christmas.html>
<http://www.magickeys.com/books/index.html>
<http://etext.lib.virginia.edu/toc/modeng/public/OlcGood.html>
<http://www.icdlbooks.org/>
<http://wiredforbooks.org/kids.htm>
<http://www.lonvig.dk/lucca.htm>
<http://www.kennedy-center.org/multimedia/storytimeonline/>
<http://www.sundhagen.com/babbooks/>
<http://www.free-books.org/>
<http://www.sunshine.co.nz/nz/kia/books/>
http://www.theholidayspot.com/easter/stories_for_children.htm
<http://www.apples4theteacher.com/holidays/thanksgiving/short-stories/>

a) Formy pracy w grupach z dziećmi z klas 0-III

Na etapie pracy z grupami z oddziału przedszkolnego i klas I-III program zakłada przede wszystkim rozwój sprawności rozumienia ze słuchu i w dalszej kolejności, rozwój sprawności mówienia.

Podstawową metodą pracy z niniejszym programem jest Story Telling Approach, polegająca na systematycznym wspólnym czytaniu lub opowiadaniu historyjek z oryginalnych angielskich książeczek przeznaczonych dla dzieci oraz wykorzystanie technik dramy i inscenizacyjnych.

Program nie rekomenduje jednak użycia jedynie tych metod. W nauczaniu małych dzieci pomocna jest metoda Total Physical Response, realizowana poprzez ćwiczenia angażujące całe ciało i wiele zmysłów, np. gry i zabawy ruchowe, zajęcia plastyczne. Użycie piosenek i rymowanek angażuje dzieci, wyrabia pamięć mechaniczną i wspomaga opanowanie dłuższych zwrotów, poprawia wymowę i intonację. Urozmaicenie metod i nauczanie multisensoryczne wykorzystuje wszystkie zmysły, stwarzając najlepsze warunki do pracy dziecięcego mózgu i umożliwiając przyswajanie języka uczniom o różnych typach inteligencji, temperamencie i z ewentualnymi dysfunkcjami któregoś z kanałów percepcji.

W celu stworzenia nauki języka angielskiego bardziej zabawnej, aktywnej i twórczej wykorzystane będą następujące metody nauczania:

- 1) zabawy typu: „Simon says”, zabawy ruchowe, zabawy z piłką, słuchanie nagrań itp.
- 2) zgadywanki typu: YES/NO, zabawy plastyczne, głuchy telefon, rozpoznawanie przedmiotów schowanych w woreczku, The same / different, wyliczanki (choosing rhymes) itp.
- 3) Metody i techniki wspierające proces mówienia w języku angielskim:
- 4) techniki dramowe i inscenizacyjne, dialogi w parach, piosenki, rymowanki, łańcuszek pytań i odpowiedzi, zgadywanki.
- 5) gry dydaktyczne: Bingo, domina i loteryjki słowno-obrazkowe, gry z użyciem kostki, zabawy logiczne, Memory, karty dydaktyczne.
- 6) Metody i techniki wspierające pisanie w języku angielskim: pisanie po śladzie.
- 7) Naśladownictwo–„patrz, rób i mów to, co ja”. w fachowej metodologii PPR(total phisical response), szczególnie istotna w nauczaniu małych dzieci.
- 8) „Powtarzaj jak papuga” częste powtarzanie chórem lub indywidualne słów, fraz za wzorem. (audiolingual method)
- 9) Disney channel– nauka języka przez obraz i dźwięk. (audiovisual method)
- 10) nauka przez zabawę (pantomima, teatrzyk kukiełkowy, magiczne pokazy, piosenka z układem tanecznym, wierszyk z maskami i rekwizytami)
- 11) nauka z użyciem komputera (lekcje w pracowni komputerowej z użyciem Internetu)
- 12) praca z całą klasą; np. śpiewanie piosenki
- 13) praca indywidualna; np. rysowanie, kolorowanie, praca w zespołach; np. wykonywanie plakatów tematycznych mikołajkowych, świątecznych, o ulubionych zabawkach, itp.

a) Formy pracy w grupach z dziećmi z klas IV-VI

Podobnie jak w grupach młodszych, w grupie uczestników IV-VI również zostanie zastosowana metoda Story Telling Approach, Użyte zostaną również piosenki. Nauka języka poprzez śpiewanie piosenek po angielsku, przygotowanie spektakli, wystaw i prezentacji multimedialnych o kulturze krajów anglojęzycznych umożliwi dotarcie do większej grupy uczniów. Zajęcia w formie eTwinningu skierowane będą do uczniów uzdolnionych językowo. Komunikowanie i korespondencja z rówieśnikami z innych krajów dzięki zastosowaniu mediów elektronicznych pozwoli na praktyczne wykorzystanie języka angielskiego, ICT oraz umożliwi współpracę partnerską pomiędzy uczniami z różnych krajów Unii Europejskiej podczas realizacji wspólnych projektów edukacyjnych.

4. Uwagi o realizacji

Adresaci programu

Adresatami programu są uczniowie Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Kruszu z zerówki, jak również z klas I-VI. Uczniowie zostaną zakwalifikowani do 3 grup: kl.0-I, kl.II-III, kl.IV-VI po 12 uczestników w grupie. Rekrutacja będzie dokonywana zgodnie z zasadą równości płci, zapewnienia równego statusu kobiet i mężczyzn. Kursy będą odbywały się po zajęciach lekcyjnych, raz w tygodniu dla każdej grupy. W okresie ferii i wakacji zajęcia nie będą się odbywały. Dla uczennic i uczniów oczekujących na zajęcia będzie zorganizowana opieka i przygotowany posiłek. Zajęcia pozalekcyjne zostaną wzbogacone w każdym roku szkolnym wycieczkami tematycznymi, które będą miały na celu pogłębianie wiedzy o otaczającym świecie poprzez zainteresowanie kulturą i obyczajami krajów anglojęzycznych a także budzenie zaciekawienia językiem angielskim poprzez osłuchanie dzieci z tym językiem.

Ewaluacja programu

Sprawdzenie efektów nauczania dzieci odbywa się systematycznie tzn. na każdych zajęciach poprzez obserwację i diagnozowanie. Zabawy, gry, wspólne śpiewanie, wykonywanie zabaw ruchowych wykażą aktywność językową dzieci. Aktywność, zadowolenie, poczucie sukcesu i zaspokojenie potrzeb dzieci staną się wyznacznikami sukcesu nauczyciela prowadzącego zajęcia.

Podczas realizacji programu prowadzona będzie ewaluacja formatywna (wspierająca), która pozwoli zaobserwować zmiany dotyczące przyrostu umiejętności językowych i umiejętności kluczowych uczniów, ich wkładu pracy i motywacji do nauki, stopnia atrakcyjności i efektywności metod pracy. Ten rodzaj ewaluacji umożliwi ulepszenie programu poprzez wprowadzanie zmian (w razie potrzeby) w trakcie jego realizacji. Ewaluacja ta będzie przeprowadzana w formie kart obserwacji uczestników programu. Ewaluacja całościowa (sumatywna) zostanie przeprowadzona po wdrożeniu programu, na podstawie danych zebranych w trakcie jego realizacji (obserwacji, opinii uczniów).

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KARTA OCENY UMIEJĘTNOŚCI UCZNIĄ GRUPY 0-III

.....
Imię i nazwisko

.....
Data przeprowadzenia oceny

.....
Imię i nazwisko nauczyciela/lki /rodzaj zajęć

<i>SŁUCHANIE</i>	
<i>MÓWIENIE</i>	
<i>CZYTANIE</i>	
<i>PISANIE</i>	
<i>SŁOWNICTWO</i>	
<i>ROZWÓJ EMOCJONALNO-SPOŁECZNY</i>	
<i>INNE UWAGI DOTYCZĄCE POSTĘPÓW</i>	

Sluchanie

Uważnie słucha wypowiedzi innych kolegów.
Rozumie i wykonuje polecenia nauczyciela.
Rozumie sens bajek i historyjek.
Potrafi wyróżnić najważniejsze informacje z tekstu.

Mówienie

Posiada duży zasób słów i umie się ładnie wypowiedzieć.
Potrafi opisać obrazek.
Umie opisywać przedmioty.
Trudno zachęcić dziecko do wypowiadania się.
Na pytania odpowiada jednym słowem.
Potrafi odpowiadać całym zdaniem.
Potrafi wypowiedzieć się w kilku zdaniach.

Czytanie

Czyta pojedynczymi wyrazami.
Czyta poprawnie.
Czyta dodatkowe książeczki. Rozumie ich treść.
Dziecko zrobiło duże postępy w czytaniu.
Ma jeszcze kłopoty z czytaniem.

Pisanie

Prowadzi zeszyt starannie/niestarannie.
Poprawnie przepisuje wyrazy z tablicy.
Poprawnie przepisuje tekst.
Potrafi pisać z pamięci bez błędów.
Pisze poprawnie ze słuchu.

Potrafi opisywać różne przedmioty.
Potrafi napisać kartkę z pozdrowieniami lub życzeniami.
Pisanie sprawia dziecku jeszcze trochę trudności.

Słownictwo

Rozpoznaje znaczenie słów, gdy je usłyszy.
Rozpoznaje znaczenie słów, gdy je zobaczy.
Potrafi nazwać przedmioty, rzeczy, zwierzęta, których nazwy były wprowadzane i utrwalane na lekcjach.

Przypomina sobie słowa dawno poznane.
Posiada bogaty zasób słownictwa.
Ma kłopoty z przypominaniem sobie słów.

Rozwój emocjonalno-społeczny

Zawsze przychodzi na lekcje przygotowany/a.

Pomaga innym.

Potrafi współdziałać w grupie.

Łatwo komunikuje się z rówieśnikami.

Zawsze kończy rozpoczętą pracę.

Niepowodzenia zniechęcają dziecko.

Zawsze odrabia pracę domową./Często nie odrabia

pracy domowej.

Nie koncentruje się./Dobrze koncentruje się na

zadaniach wykonywanych w klasie.

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KARTA OCENY UMIEJĘTNOŚCI UCZNIĄ GRUPY IV-VI

.....

Imię i nazwisko

.....

Data przeprowadzenia oceny

.....

Imię i nazwisko nauczyciela/lki /rodzaj zajęć

Umiejętność	Poziom niski	Poziom przeciętny	Poziom wysoki	Uwagi
Koncentracja uwagi				
Pamięć				
Spostrzegawczość				
Pomysłowość				
Ekspresja				
Samocena (pewność siebie, poczucie własnej wartości)				
Współdziałanie w grupie				
Poprawność języka				
SŁUCHANIE Wyróżnia z tekstu słuchanego istotne informacje				
Rozumie i wykonuje polecenia nauczyciela				
MÓWIENIE Odpowiada na proste pytania				
Używa zwrotów grzecznościowych i powitań				
PISANIE Potrafi pisemnie się wypowiadać				
CZYTANIE Płynnie czyta ze zrozumieniem				
Udział w zadaniach dramowych				
Estetyka (staranny zapis, wykonanie lub wykorzystanie ilustracji)				
Odpowiedni dobór informacji				
Zakres słownictwa				

Literatura

- H. Komorowska, Konstrukcja, realizacja i ewaluacja programu nauczania, WSiP, 1999
- H. Komorowska, « O programach prawie wszystko, WSiP, 1999
- M. Szczepańska, Program autorski— jak go napisać?, Słupsk, Image
- J. Harmer, The Practice of English Language Teaching, London 1991, Longman
- H. Gardner, Inteligencja. Wielorakie perspektywy, WSiP, 2001
- Burwood S., Dunford H., Philips D., Projects with young learners, Oxford University Press 1999.
- Guja K., Konstruowanie szkolnych programów nauczania, Katowice 2003.
- Harmer J., The practice of English Language Teaching, Londyn 1997
- Komorowska H., O programach prawie wszystko, Warszawa 1999.
- Mazurkiewicz A., Praca metodą projektów – lekcja geografii i języka angielskiego, „Języki Obce w Szkole” 2004, nr 2, s. 100 – 102.
- Smurzyńska T., Praca metodą projektów w zespole o zróżnicowanym poziomie zaawansowania językowego, „Języki Obce w Szkole” 2004, nr 3, s. 105-106.
- Szewczykiewicz M., Metoda projektu jako jedna z technik nauczania i sposób realizacji ścieżek edukacyjnych, „Języki Obce w Szkole” 2003, nr 6, s. 163-168.